

[Guldberg.]

her til på det dybeste at beklage, at ministeren ikke var at finde ved den lejlighed. Jeg har en lille smule fornemmelsen af, at der dermed af ministeren blev truffet en beslutning, som er blevet meget afgørende for den boligpolitiske situation, vi nu står i. Jeg skal ikke på nogen måde sammenligne ministeren med Cæsar, men jeg vil alligevel sige: jeg tror, han er gået over Rubicon. Jeg håber, det ikke er rigtigt.

Når jeg tager ordet her, er det også for at sige, at det er en klar konsekvens af vores stilling ved indledningen af forhandlingerne om det samlede boligsørgsmål for 1½ år siden, at vi går ind for ministerens forslag nu om, at beboerindskuddet, om jeg så må sige, bliver bragt i sikkerhed. Det er rimeligt og fornuftigt, og det indgik også i det oplæg, vi selv kom med.

Men så er det ikke ligegyldigt, med hvilket formål man gør det. Vi kan i hvert fald blive enige om, at det første og primære formål er at sikre mod den ganske urimelige situation, det ville være, når man har et almennyttigt boligbyggeri finansieret af offentlige penge og med stats- og kommunegaranti op til 96 pct., om det ikke kunne køre rundt, fordi de sidste 4 pct. i beboerindskud ikke kommer ind. Der er nogle stykker, der har betalt deres andel, men de andre kommer ikke; så er det ved at gå nedenunder og hjem, og så skulle de første penge, der gik tabt, være indskuddene fra de beboere, der er flyttet ind. Det er selvfølgelig en ganske uacceptabel udgang på det, det kan vi alle sammen blive enige om.

På den anden side må man så — og det vil jeg gerne præcisere over for ministeren, for vi skal jo snakke videre om disse ting — fra vores side understrege, at der i denne tilslutning sandelig ikke ligger nogen tilslutning til, at der ikke skal være nogen ansvarlig kapital i denne så væsentlige del af det danske boligbyggeri. Hvis det blot betyder, at den 100 pct.s garanti, som socialdemokratiet ikke mindst i denne ministers tid har været med til at give uden hensyn til dispositionerne og situationen, nu blot udvides til de sidste procent, som var et forsøg på at bevare en vis selvfinansiering udefra, så er vi ikke med. Vores tilslutning til lovforslaget er givet for at være med til at be-

skytte de beboere, der flytter ind, men når det gælder spørgsmålet om at løse de generelle problemer, er vi sandelig ikke kommet hinanden nærmere.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg vil gerne takke hr. Guldberg for den hånd, som jeg helt klart erkender blev strakt frem her på et relativt tidligt tidspunkt. Jeg håber, at den træffetid, som hr. Guldberg omtaler, er gensidig i de kommende forhandlinger. Problemerne om ansvarlig kapital i boligbyggeriet, også i det almennyttige byggeri, er inde i vore overvejelser, og vi sidder midt i forhandlinger, som jeg håber kan føre frem til en virkelig fornuftig og bred løsning.

Henning Philipsen: Når jeg beder om ordet, er det, for at det ikke ligesom skal blive stående i luften til senere tider, at det almennyttige byggeri finansieres ved offentlige penge. Jeg synes, hr. Guldberg skylder en dokumentation herfor. Sandheden er, at det almennyttige byggeri er privat finansieret med offentlig garanti, og det er noget helt andet. Af historiske årsager synes jeg, jeg burde gøre denne bemærkning.

Guldberg: Jeg har kun den korte bemærkning til hr. Henning Philipsen, at det afgørende ikke er, hvor man optager lånene, men hvem der er ansvarlig for dem, hvem der tager risikoen, når det går galt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-3, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.